

СТАНЬ ОКРИЛЕНИМ - ЗАБУДЕШ ВОЮ!

ПТАХА

МОЛОДІЖНИЙ ЖУРНАЛ

№ 12 (31)

**ЯК КВАРТИРА FM
СВІЙ ПЕРШИЙ
РОЧОК СВЯТКУВАЛА**

«ДЖИГУРА»

**ВЖЕ ДВІ ТИСЯЧІ РОКІВ
ЛЮБОВ ДО НЬОГО
НЕ СТИХАЄ**

**САШКО ПОЛОЖИНСЬКИЙ
ДЕБЮТУВАВ ЯК РЕЖИСЕР**

12-15 СТ.
16-17 СТ.

24-26 СТ.

30 СТ.

Париж,
1 червня 2012
Стор. 7-9

№ 10 (29)
НАЙКРАЩА
МУЗИКА -

ОКСАНА ПЕ-
КУН:
«УСА УКРАЇНА
СПІВОВА!»
4-5 СТ.

ГУРТ «ЗОРЯНА»
ФІНАЛІСТ ПРОЄКТУ
«СВІНА КРОВ»
18-19 СТ.

СТАНЬ ОКРИЛЕНИМ - ЗАБУДЕШ ВОЮ!

ПТАХА

МОЛОДІЖНИЙ ЖУРНАЛ

№ 9 (19)

РОФ-ЕКСИСТЕНЦІЯ 14-15 СТ.

MAUZER:
«РОК-ПРОТЕСТНА
МУЗИКА» 14-15 СТ.

ОК, ОБЕСА! 6-7 СТ.

НІБЕРСПОРТ 12-13 СТ.

ФОТОРЕПОРТАЖ:
ФЕСТИВАЛЬ
«БАНДЕРШТАТ»
ЗІ СПІВНИ 22-23 СТ.

СТАНЬ ОКРИЛЕНИМ - ЗАБУДЕШ ВОЮ!

ПТАХА

МОЛОДІЖНИЙ ЖУРНАЛ

№ 7 (27)

СТАНЬ ОКРИЛЕНИМ - ЗАБУДЕШ ВОЮ!

ПТАХА

МОЛОДІЖНИЙ ЖУРНАЛ

№ 10 (20)

ЗАТАТУЮВАНА
КУЛЬТУРА
СТОР. 6-7

АУДИОЖИВИ:
5 АРГУМЕНТІВ
НА ЗАХИСТ
СТОР. 8-9

РУБРИКА
«НАШ ХІП-ХОП»
СТОР. 16-18

РОФ-ЕКСИСТЕНЦІЯ
СТОР. 16-18

МС ВО:
«СПРАВЖНИЙ МС
ПОВИНЕН
ЧИТАТИ ЖУРНАЛ
«ПТАХА»»
СТОР. 19-21

МАЙНЛ ДІМЕНСІОН
ХАЙ-НОВЕ КОПОЛІЯ
СТОР. 24-25

СТАНЬ ОКРИЛЕНИМ - ЗАБУДЕШ ВОЮ!

ПТАХА

МОЛОДІЖНИЙ ЖУРНАЛ

№ 12 (22)

ІНЕТ-КУЛЬТУРА,
АБО ЯК ЯК
«ЛІВІТИ»
ТРИ ТИМКИ 7-8 СТ.

ТІ, ХТО
НАДИТЮВЮТЬ
РІЗЬБО 9-10 СТ.

ВАНДАЛЬНЕ
ГРАФІТІ 12-13 СТ.

РОФ-ЕКСИСТЕНЦІЯ
14-15 СТ.

УКРОПЛЕЦЬ
НЕ ОДНОГО
ПОКОЛІННЯ 16-17 СТ.

УКРАЇНСЬКОМ

СТАНЬ ОКРИЛЕНИМ - ЗАБУДЕШ ВОЮ!

ПТАХА

МОЛОДІЖНИЙ ЖУРНАЛ

№ 7-8 (18)

ЕРІН МАРТИНОН:
МІНІ ЗАПРОСИЛИ
БУКТИНГ ОЗ А ПОКИ
НА ОБСЕРВАЦІЮ
БАНДЕРШТАТ-1!
СТОР. 4-6

НЕЗАЛЮБЛЕНІ
ПО-УКРАЇНСЬКИ
СТОР. 7

НЕВЕРЛІКІТ
ПО-УКРАЇНСЬКИ,
АБО АБАГАДАМАГІТ
СТОР. 10-11

РОФ-ЕКСИСТЕНЦІЯ
СТОР. 14-16

ПОЛІМА КАДРІВ
ІЗ ВІСЬМУ ПРО
УКРАЇНСЬКЕ КІНО,
АБО НЕДОГІСАМИ
СЕНСАРІИ
СТОР. 18-19

ЛЕСЬ КУРБАС
ЗНАЙТИ СВІТ
МОЖЕ ЛЬШЕ
МІКЕЛАНДЖЕЛО
СТОР. 24-25

UAnet
Світ послуг інтернет

100 Мбіт/с

вул.Косачів,8 (3-й пов.), м.Ковель
тел. 0(3352) 7-34-36
www.uainet.net
e-mail:office@uainet.net

ПТАХА

ПТАХА

НАША АДРЕСА: м. Ковель,
вул. Театральна, 11, к. 17
www.ptaxa.com.ua
e-mail: info@ptaxa.com.ua
(068) 2338513 – Ната

Привітання	3 ст.
Вечір у «фіолетовому» колі	4-7 ст.
Псевдокультура (остання). Святкова	8-9 ст.
Поклади золота	10-11 ст.
Як Квартира FM свій перший рочок святкувала	12-15 ст.
«ДЖИГУРА»	16-17 ст.
Музичні новини	18 ст.
Міс Старшокласниця	19 ст.
Музичні новини	20-21 ст.
ВМХ	22-23 ст.
Вже дві тисячі років любов до нього не стихає	24-26 ст.
Миколай про тебе не забуде	27 ст.
Віршина.	28-29 ст.
Сашко Положинський дебютував як режисер	30 ст.
Музичні новини	331 ст.
Олег Скрипка анонсує зимову «Країну мрій»	32 ст.

Усіх молодих, креативних, небайдужих
Волинський молодіжний журнал «Птаха»
запрошує до співпраці!!!

Якщо Ти відчуваєш у собі спроможність
не просто спостерігати за всім, що відбувається
навколо Тебе, чи з Твоюю участю, а й можеш
викласти усе це у журналістський матеріал,
якщо у Твоєму серці та у Твоїх думках панує
творчий неспокій, приєднуйся до команди
видання «Птаха»!!!

Слово редактора

ГРУДЕНЬ

Лежить переді мною книжка Юхима Дишканта «Рам'я», ще не прочитана, хіба кілька віршів вихопила з неї, але чомусь промайнуло, що саме ця книжка, саме з цією назвою якась дуже схожа на нинішні емоції (мої і чиїсь ще). Бо грудень завжди дуже суперечливий, принаймні, для мене. Бо він ніби розриває тебе на два береги, яким зась хоч колись зійтися до купи. Бо насправді хочеться дива, а натомість отримуєш якусь тимчасову підміну.. І життя, коли до нього уважно придивитися, дуже схоже на заячі

сліди у зимовому лісі.. І Комусь згори не так просто їх читати.. Але коли вже зовсім безвихідно чи просто здається, що безвихідно, цей Хтось кладе руку мені (і всім, кому це потрібно) на душу і каже: „Насправді радості в тобі набагато більше..» І я Йому вірю..

А на новорічно-різдвяні свята якогось ранку я обов'язково знайду під подушкою диво. І з кимсь ним поділюся..

P.S. І звісно ж, не можу не привітати усіх нас із Днем народження „Птахи» :)). Отож, вітаю :)). І хай нас ніколи не залишає відчуття польоту – високого, стрімкого і щасливого :)). І казки усім нам зимової – до

ПТАХА

Оля Лясчук

свят :)) І щоб затишно і тепло, навіть у найсильніші морози, щоб завжди було кому зігріти..

*Бажаємо успіхів у всьому,
що приносить вам задоволення!
Нехай в житті будуть не лише чорні та білі,
але й кольорові смуги!
Ваша «Флайзза»*

Вечір у «фіоле- товому» колі

*Нещодавно
один з луцьких
гуртів
відсвяткував
свій перший
День народження.*

20 листопада 2009 року у місті Луцьку народився гурт «Фіолет», до складу якого зараз входять: Сергій Мартинюк (Колос) – вокал, тексти; Андрій Олексюк – бас-гітара; Микола Тимошук – гітара; Петро Свіст – клавіші, аранжування; Валік Миронюк – барабани; Славко Писарський – труба; Марина Хромих – організатор концертів та менеджер гурту.

Свій День народження хлопці відсвяткували у колі однодумців і шанувальників у караоке-клубі «Sinatra».

Близько 18-ї години біля клубу вже зібрався натовп фанів. Усі чекали початку. Був справжній ажіотаж, близько двох сотень прихильників завітали привітати «Фіолет».

Проводила вечірку відома ведуча радіостанції «Сід.ФМ» Вікторія Жуковська.

Усі присутні мали можливість придбати диск «Фіолету» з автографами учасників гурту.

Першими на сцену вечірки вийшли екс-«Копірайт» з новим солістом – дівчиною (!) Маргаритою. Гурт поки що без найменування, чекає пропозицій щодо назви від своїх слухачів. Вони привітали всю «фіолетову» сім'ю зі святом та виконали три пісні, одну з яких – «Закричи» – Маргарита написала за п'ять днів до виступу.

Далі на сцену вийшли винуватці свята, розділивши свій виступ на дві частини.

Перед кожною піснею Колос відповідно коментував її та розповідав якісь цікаві історії, пов'язані з нею. До прикладу, він розповів, що

ПТАХА

з пісні «Трохи тепла» розпочинають день прихильники гурту та здивувався, коли згадав, що за рік вони об'їхали всю Україну.

Відбулася презентація пісень «Вибираю тебе», «Осінь» та «Пусте», до написання якої свого часу долучилася та ж таки Маргарита. Відвідувачі клубу «Sinatra» також мали змогу почути пісню «Паливо», яку дуже рідко почуєш на концертах.

Поки хлопці готувалися до другої частини свого виступу, їх привітали рівненські хлопaki – «Брем Стокер».

Другу частину хлопці розпочали з пісні «Далі», під час виконання якої приєдналися екс-учасники гурту – Олексій Лазарев та Юра Шурай.

Пані Жуковська також поцікавилась у Колоса про найоригінальніший автограф за рік, і виявилось, що його попросили у туалеті на автовокзалі на туалетному папері:)

Отже, гурт за рік зробив дійсно багато. Слухайте і насолоджуйтесь їхньою музикою і все буде у фіолеті!).

*Від імені всього гурту «ФІОЛЕТ» вітаємо Ваше видання з черговим Днем народження!.. Бажаємо Вам творчого натхнення для подальшого творення такого прекрасного журналу, нових читачів, цікавих тем і максимально великих тиражів!.. Як для нашої області, так і для України загалом журнал є чимось непересічним, зважаючи на мінімальну кількість видань на молодіжну тематику, тому Ваша – справа благородна і прекрасна! Творіть, і успішного Вам лету!..
Гурт «ФІОЛЕТ»*

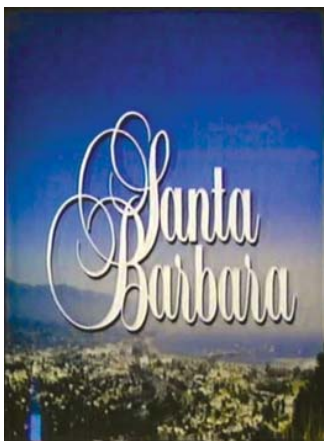
ПТАХА

Псевдокультура (остання). Святкова.

КУЛЬОК

До Різдва читачам нашої молоді «Птахи» я влаштую аж два подарунки. Перший – нарешті закрию цю таку культурну рубрику :). А другий – відкрию мабуть нову, прямо із Нового Року, з початку місяця, і з понеділка (після дощичку ;), якщо така аномальна погода протримається до сіння). Так от про постійні і непостійні речі в нашому житті я й розповім у сьогоднішній рубриці. Редактор просила мене зробити щось святково-новорічне (чесно, наприкінці так і буде), але спочатку поговоримо якраз про буденне. І постійне.

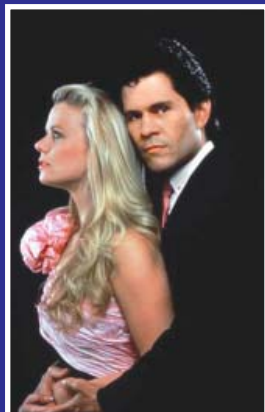

Бо що в нашому нестабільному житті може тривати довше, ніж тривав серіал «Санта Барбара» – з 1984 до 1993 року? 9 років. Деякі незалежні країни – і то стільки не живуть. А серіал благополучно протривав усі свої законні 2137 серій, відпра-

вив нас у садочок, потім до школи, вчив із нами уроки і був свідком наших перших побачень. Однак цей серіал займає всього-на-всього 10 місце у рейтингу найдовших серіалів світу (перше місце – у серіалі, що має майже 16 тисяч серій, а яко-го – не скажу).

Власне, мені не стільки хочеться поговорити про кількість серій, як про їхній вплив на нашу свідомість. Чому ж ми так «підсідаємо» на цей кіно-продукт? Психологи пояснюють це так: людям по-простому цікаві не лише сюжети, але й герої, антураж, то ж вони з радістю готові сприймати нові історії про улюблених героїв: для людей природно хотіти більше хорошого. Люди також звикають до реалій серіалу – і очікують його продовження просто за звичкою. Їм досить складно сприймати нове, тому довгі серіали, в яких процес ознайомлення з реаліями художнього твору розтягнутий в часі легше сприймається, ніж звичайні твори (це я у Вікіпедії вичитала). А ще серіали простіше знімати – у плані створення нових персонажів, сценаріїв, навіть павільйонів – побудували собі один і живуть у ньому кілька років. І не потрібно щосерії будувати новий прототип «Титаніка».

А загалом серіали мають потужну здатність творити нову реальність. Псевдо-

ПТАХА

реальність. Для бабусь, дідухів, які рідко виходять з дому, бо навіть ходити їм важко, серіали замінюють і спілкування, і пліткування, і зрештою, очікування чогось приємного, нового. Такі люди практично живуть проблемами Кармеліти, щиро переживаючи її поневір'яння на телеекрані. З іншого боку, серіал може замінити реальне життя людям, які цього не потребують. Каюсь, я сама кілька разів верталась із прогулянки раніше, щоб встигнути подивитися чергову порцію «мила».

У серіалів навіть є своя класифікація. У мильних операх сценарій пишеться у процесі зйомок, тож навіть самі режисери часом не знають, чим закінчиться серіал, і чи закінчиться він взагалі. Класичні мильні опери – «Санта Барбара», «Молоді та зухвалі».

Теленовели – серіали про кохання, з додаванням різних домішок детективів, кримінальних деталей, які мають в середньому 200 серій (а то й більше). Теленовели на наших екранах – «Не родись вродливою», «Рабиня Ізаура», «Тетянин день» і багато інших.

Багатосерійні телефільми викликають у мене найбільшу повагу. Бо це не серіали, якщо вони мають близько 10 серій. Адаже сюжети «Майстра і Маргарити», «17 миттєвостей весни», «Гості з майбутнього» не втиснеш у півтори години.

А класичні телесеріали мають чітко визначений сюжет, і знімаються зазвичай сезонами (зазвичай доки вистачає грошей). «Моя прекрасна няня», «Кадети», «Татусеві дочки», «Баффі

– переможниця вампірів», «Бeverлі Хіллз, 90210», «Друзі», «Зоряний шлях», «Леся+Рома», «Загублені», «Джої», «Секретні матеріали», «Доктор Хаус», «Надприродне», «Збреши мені» – класичні приклади таких сезонних розваг. І якщо читач не чув принаймні про 3 вищеперелічені назви, я щиро йому заздрю.

Серіал творить наші щасливі будні, заповнює дозвілля, відпочинок після важкого дня і взагалі, здається, кращого ще ніхто ніколи не вигадував. Проте до таких пречудових речей завжди варто ставитись насторожено. Бо особисто я, коли дивлюсь якусь чергову мильну серію, пропускаю новини. А в новинах цікавих (та практично кіношних) речей набагато більше. Боротьба добра і влади теж триває сезонами, а ви любі читачі, доки читали статтю, мабуть, жодного разу і не згадали про Податковий кодекс, новорічні привітання Президента, втричі вищі ціни на різдвяні мандарини і День народження зимової «Пташки», яка не тільки народилася взимку, три роки тому, а вже давно звилася собі гніздечко, затишно в ньому влаштувалася, і у вирій не збирається ;). І якщо я й люблю щось таке продовжуване і постійне – то це не мило, яким нам замилюють свідомість (ой, каламбур), відволікаючи від буденних проблем, а журнал, до якого докладає руки і душу весь його колектив, і ти, читачу, бо зараз ти буквально докладаєш до «Птахи» руки та очі і, звичайно, голову й душу. Зі святом нас і вас, любімо щирість і реальність. ...to be continued... :)

ПТАХА

Еліна Фаршанюк
КУЛЬБОК

ПОКЛАДИ ЗОЛОТА

*Володимира
Винниченка, як
письменника, знаю
мало. Володимира
Винниченка, як
політика, знаю,
здається, трохи
більше, але не люблю
– вважаю, що його
соціалістичні погляди
принесли немало шкоди
Україні та українцям.*

Але, тим не менш, випадково побачивши його книгу «Поклади золота» на полиці книгарні «Знання» у рідному Луцьку, взяв її до рук, щоб погортати. В анотації зазначено, що «Поклади золота» – гостросюжетний роман. Чесно кажучи, здивувався, бо ніколи б не подумав, що Винниченко міг таке писати. Зрештою, виявилось таки, що гостросюжетності в романі дуже мало, зате дуже багато морально-філософських міркувань та непрозорих натяків на різноманітні обставини життя українських

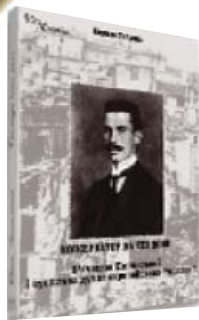

емігрантів у 20-их роках минулого століття.

Десь колись читав, що Винниченко, живучи в еміграції, цілковито припинив політичну діяльність, натомість розробив якусь власну філософську концепцію, якої притримувався до самої смерті. Звісно, цікаво було би почитати, що то за така концепція була, але поки нічого такого мені на очі, на жаль, не потрапляло. А книга «Поклади золота» мені сподобалася. Написана вона в дещо незвичному для мене стилі – я б назвав його «п'есовим», але читається легко й швидко, та найголовніше, як на мене, полягає в тому, що дуже яскраво

показує людей... нашого сьогодення.

Я вже не раз помічав, що в українській історії дуже часто трапляються аж надто схожі ситуації. Вперше я звернув на це особливу увагу тоді, коли прочитав лист В'ячеслава Липинського до українського уряду, якого він написав, дізнавшись про розстріл полковника Армії УНР Петра Болбочана. Саме життя, діяльність та обставини смерті Петра Болбочана є доволі

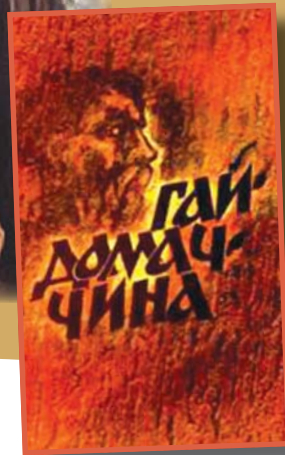

показовими, та це окрема історія, яку раджу почитати у відповідній книзі видавництва «Темпора». До речі, лист Липинського я також прочитав у цій самій книзі. Так от, читаючи

той лист, я зловив себе на думці, що складається враження, ніби я читаю сучасний лист, написаний до сучасної – тоді ще часів президентства Віктора Ющенка – української влади.

Вдруге я загострив свою увагу на такій подібності, коли читав книгу Данила Мордовцева «Гайдамаччина». На початку

ПТАХА

тієї книги дається опис ситуації, яка склалася в Україні напередодні активізації гайдамацького руху. Знову ж таки наводиться лист одного із тогочасних українських чиновників до вищого керівництва, який, з легкістю та з мінімальними корективами, можна було би видати за сучасний.

І ось знову – читаю книгу, написану 80 років тому, а бачу в ній цілком сучасних і таких, на жаль, знайомих персонажів! Як завжди, не можу втриматися і наведу кілька шматочків тексту для ознайомлення.

«Людина, Лесько, може все, що вона захоче і у що вона вірить. Факт. Хочеш бути відомою письменницею? Будеш. Забажай – сідай, пиши. Напишеш чортзна-що? Не надрукують ніде? Плюй. Пиши далі. Знову відкинуть? Начхай, пиши. Пиши, пролізай, заходь то з того боку, то з другого. Десь хоч раз протистишся. А потім іще десь, іще десь. А потім так намозолити очі всім, що станеш «нашою відомою, шановною, талановитою». Правда!... Так само в усьому іншому. Хочеш бути знаменитим політиком? Будь ласка. Бажай, лізь, виступай, мозоль очі, гвалтуй. Мели, що хочеш, всяку нісенітницю, аби тільки з вірою в себе, і будеш лідером партії, міністром, головою уряду, прези-

дентом. Хочеш перевертати цілий світ? Перевернеш. Тільки бажай, вір, лізь, захищай, розбивай і перевернеш».

«Але я – артист української сцени. З твердого переконання? Ні. Хоч називав себе українець. Але, якби на російській сцені дали кращий гонорар, перейшов би так само, як багато інших паскудників. Не встиг, вибухла революція. Ну, українське відродження, українська держава, влада, патріотизм. Може, навіть і мене це трохи зачепило. Але, звичайно, головним мотивом моїх патріотичних виступів із сцени були апльодисменти й овації публіки... Прославився».

«Що таке Фінкель? Нещасний комісіонер, капцан... А Прокіп Панасович, – увага! – банкір, фінансист, мільйонер... Правда, Фінкель не продав ні свого сумління, ні доброго імені... І за це має злидні, клопоти, поневіряння та приниження. А Прокіп Панасович накрив в українського уряду грошей і за те має банк, авто, жінок, усі розкоші та пошану. Чи має Крук честь і чистоту сумління? Боже мій, ці акції на європейському ринку розцінюються не вище за українські гривні».

І наостанок ще одну цитаточку наведу, а як кому захочеться почитати більше – шукайте книгу в крамниціях вашого міста! Зазначений наклад, як для сучасної України, немалий – 3000 примірників, київське видавництво «Книга Роду», 2008 рік. Володимир Винниченко «Поклади Золота».

«А за Україну, Лесько, сто п'ятдесят життів віддав би. Name, беріть, сто п'ятдесят разів підряд убивайте, тільки хай раз воскресне Україна. Раз і навіки! Віриш, Лесю? Я – не «національний герой», не міністер, не отаман і не патріот. Але от слухай, Лесю, серйозно кажу: зараз, у цю хвилину, піду на яку хочеш смерть за життя України. Ні, ні, не героєм! Без ніяких записів у історію, без ніяких пам'ятників, без ніякого гонорару слави, без нічого. От, так, невідомий нікому, невідомо де, невідомо коли. Стій! Готовий іти на смерть з вічною ганьбою собі, з огидю до себе всякого, хто пом'яне моє ім'я, з прокляттям собі. Готовий! Прошу!... А консисторських чинув російського уряду, мирових судців, хай записують в українську історію національними героями! Нехай!... А ми капнемо в безвість. Бо й історію, Лесю, писатимуть консисторські чинущі, раболіпні та благагіпні».

ВООКО УРВУКА

<http://sashko.com.ua/2010/04/poklady-zolota/>

Сашко ПОЛОЖИНСЬКИЙ

ЯК КВАРТИРА FM СВІЙ ПЕРШИЙ РОЧОК СВЯТКУВАЛА, АБО ЦИСТЕРНА МЕДУ

*30-го жовтня
2010-го року
відбулося
святкування першої
річниці молодіжної
організації
«Квартира FM».
Концерт. Захід
був розділений
на дві частини
(лірично-акустична
і музично-драйвова)
та вміщав багато
різноманітних
дійств.*

Розпочалося святкування за вже відомою луцькою традицією – пізніше.

Гурт завзятих молодих поетів (Ірина Загладько, Варвара Черезова, Анна Луцюк, Ігор Семенюк, ведуча – Зю Побережнюк, акомпанемент – Ольга Марчук) представили на той момент нечисленній публіці поетично-перформенне дійство «Музика Чужих Ляльок». А в подарунок «Квартирі FM» вони принесли арт-пастку – необхідну в будь-якій квартирі річ.

Далі були музичні вітання від Аліни Феї, котра також є й квартиранткою, Романа Мойсеюка з гурту

«Outcry» та чудового дуету Павла Завади та Олега Дмитрука. До речі, в одній з пісень дуету був присутній акомпанемент на колісній лірі, що додавало заходу екзотики. Хочеться зазначити, що було неймовірно приємно чути від музикантів та поетів теплі й щирі слова привітань. Дякуємо вам, друзі!

А ще окремо дуже хочемо подякувати Павлу Заваді за те, що допоміг виставити звук.

Поки тривала перерва перед другою частиною святкування, прибував народ: приїжджали музиканти, журналісти, метушилися у залі заклопотані «квартиранти».

І о 18.30 ведучі оголосили початок музичного святкування та спитали у присутніх, чого ж вони вирішили прийти на концерт, і що ж таке «Квартира FM». Відповідачі або не знали, що то до біса таке і з чим його їдять, або просто злякалися вигляду мікрофона, тому повної відповіді на питання ведучі так і не почули ...ну і що? І поїхали далі:-)

Розпочали вечір гості з

Одеси – «БугиДО». Хлопці вирішили зробити хід коном і продемонстрували глядачам, як це – бути на квартирнику. І тому зійшли зі сцени й зіграли справжню акустику. Гості Дня народження, у свою чергу, не розгубилися та обсіли музикантів прямо на підлозі й слухали. Як не дивно, в залі тоді, попри кількість народу, було майже тихо. Атмосфера була чудовою. А настрої – святковим.

Другими потішили нас давні друзі – гурт «Радіо», з якими ми побували на виїзних квартирниках в Рівному, Тернополі та Острозі. Хлопці презентували кілька нових пісень та чудово виступили в акустиці. Не забувши про актуальну пісеньку в переддень виборів – «Універ» («в країні свято – горить Верховна Рада» (с)).

Далі на сцену вийшли ще одні луцькі музиканти, з котрими ми були на квартирнику-ночівлі у Рівному при фестивалі СУП – гурт «Хімцентр». Чудово відіграли, гарно зазвучали. Чекаємо їх на наступному квартирнику!

З обнімашками та хорозим співом за «кулісами» привітав нас гурт «Джигура». Вручивши на сцені «оскар», хлопці подарували всім шматочок своєї творчості, під яку відривалися гуртом усі «квартиранти».

Надалі на гостей та музикантів чекав вогняний сюрприз. Як зазначив ведучий Павло Приймачок, «на кожному святі треба хоча би щось підпалити». Театр

вогню «Лотос» (тепер вони називаються «Fire Dance») представив іменинникам і гостям свята неймовірно чудове дійство. І наприкінці змусив усіх присутніх заспівати «Happy Birthday to you» під презентацію вогняних букв «З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ». Дуже вразило, справді!

Після вогняної перерви зі сцени нас вітав гурт «Така»: так мило і ніжно, і чуйно, як завжди. З цими людьми ми знайомі з вечора пам'яті Цоя, коли вони просто експериментували і виконували кілька каверів.

Опісля запальні «Збіг ОБСТАВИН» презентували нову програму та подарували нам Рудольфа – друга їх Мейсона. На жаль, Рудольф зник разом з кількома іншими презентами з подарункової валізи.

А потім почалися сюрпризи: завдяки певним обставинам концерт затягнувся, тому на другій з половиною пісні гурту «Dying Memory Remains» вимкнули світло, а ще один заявлений у програмі гурт «F.A.T.» не мав можливості виступити взагалі. Просимо вибачення перед народом, котрий так до цього готувався, і обіцяємо реабілітуватись, тому що як не крути, а найперше ми – для молодих гуртів.

Концерт не обійшовся без непотрібних ексцесів, про які в кожного залишилися свої особисті враження. Куди ж без цього? Навіть у цистерні добрячого меду завжди буде малесенька ложка дьогтю.

Незважаючи на ці нюанси... Всі дружно співали «Хеппі Бьоздей Ту Ю» під керівництвом Тімохи зі «Спалених Вітрил», адже вийшли вони на сцену якраз по 12 ночі – вже 31-го жовтня – у фактичний День народження Квартири. Потім загадували бажання і задували першу свічку на святковому торті.

Дякуємо нашим друзям-гуртам за повагу та розуміння форс-мажорних ситуацій, за подарунки та привітання. Всім гостям – за те, що прийшли, що просто були присутні. Тим, хто нас підтримував протягом року і в підготовці до концерту.

Дякуємо тим, хто допоміг у цій нелегкій підготовці до свята: студіям «Октава», «Луцьк Прокат», Центру іноземних мов «Мандарин», фабриці реклами «Факторія», фірмі «Союз-НЕТ», гурту «Джигура» та Андрію Морозу, гурту «F.A.T.». А також тим, хто нас завжди підтримував інформаційно: радіо «Луцьк», радіо «СІД ФМ», компанії СВІ.

А ще велике ДАНКЕ Керміту Олегу зі студії «Тоніка», котрий прийшовши як гість, допомагав підтримувати звуковий баланс під час дійства.

Загалом свято вдалося. Але не забуваємо про квартирники, оскільки там рідніше, душевніше, приємніше, домашніше.

До наступних зустрічей!

Іванна Мартинів
Фото Романа
Домбровського,
Ольги Тищенко

«ДЖИГУРА»

СКЛАД ГУРТУ:

Віталій ЄГАНОВ –
вокал, гітара
(автор музики і текстів)
Артур СІМДЯНОВ –
бас-гітара, бек-вокал
Юрій КОРОЛЬ
(DJ Pioneer) –
клавішні, бек-вокал
Валерій СИВИЙ –
ударні
Андрій МОРОЗ –
директор

Напередодні зимових свят якось мимоволі пригадався один з луцьких гуртів... І зовсім не через мою до них симпатію чи давні знайомства. Просто це чи не єдиний гурт з дивною «зимовою» назвою.

Розмовляємо з Віталієм та Андрієм... Саме Віталій «вчислив», що саме одначає слово «ДЖИГУРА».

АРТУР: Джигура – це дерев'яна карусель, яку встановлювали на щойно замерзлій водоймі поблизу села. До речі, саме у нас – на Поліссі.

Стовп із колесом нагорі стояв упродовж всіх новорічних свят. І коли народ гу-

ляв – молодь «джигурила» на мотузках навколо стовпа.

Отож мене осінило, що це гарна назва для драйвового гурту, який постійно перебуває в русі.

– Коли власне розпочався рух вашого гурту?

АНДРІЙ: Ми афішуємо дату 10 травня 2009 року. Проте гурт відчув себе командою вже на першому виступі на байкерському фестивалі «Адреналін», який відбувся 21-24 травня.

– Учасники гурту працювали свого часу в різних командах. Власне всі ви – давні друзі...

АРТУР: Так, в активі учас-

ПТАХА

ників багатий досвід: «Холодна Війна» (1991), «Black&White» (1993), «Мухи в чаї» (1993), «Дика трава» (2000), «King Size» (2002)... Ми дійшли, як кажуть, до крапки і вибору – далі жити минулим, чи стрибнути у майбутнє...

АНДРІЙ: ...Підтримую і скажу, що у хлопців набралось стільки матеріалу, що було б злочином сидіти і далі у підпіллі.

– **Добре, давайте начистоту: скільки потрібно матеріалу, щоб це тягнуло на «строк»?**

АРТУР: Ми стягнулися на два повноцінні альбоми. На сьогодні ми встигли записати декілька студійних треків, де-

моверсії, відзняли кліп на пісню «Не забувай» і готуємо вихід першого альбому.

– **Наскільки я знаю, вас роботою, відповідальністю і крутими фестивалями не злякаєш. Плани...**

АНДРІЙ: План один – жити і перемагати.

– **Удачі!**

**Розмовляв
Володимир КАМІНСЬКИЙ**

*«Окриленому» журналові «ПТАХА» бажано завжди бути у центрі уваги і ніколи не відлітати у теплі краї... Нехай всюди вам буде комфортно і радісно.
«ДЖИТУРА»*

*Від усієї душі вам бажаємо цікавих і нових ідей!!!
Нехай фаній настрій розцвітає, бажаємо терпіння й сили,
щоб був прекрасним кожний день!
Щиро вітає «Кардинальна Зміна» з 3-х літтям ваш журнал!!!*

«ЧАЮВАННЯ» ПО-УКРАЇНСЬКИ

Новина про те, що чоловік і продюсер співачки Руслани Олександр Ксенофонов заспівав, здивувала багатьох «гравців» українського шоу-бізнесу.

Як належне цю «сенсаційну» звістку сприйняли лише ті, хто знав про музичне минуле Ксенофонтова – на початку 1990-их він був лідером гурту «Клуб шанувальників чаю» (Tea Fan Club або TFC). Разом із ним тоді успішно музикували бас-гітарист Олег (Джон) Сук та гітарист Володимир (Влад) Дебрянський. Хлопці були зірками альтернативних фестивалів «Вивих» та «Червона рута». І ось минуло два десятиліття – і ця трійця знову об'єдналася у «Клуб шанувальників чаю». «Відроджені» «чайники» уже презентували кліп на пісню Give me a scream (українська версія – «Дай мені крик»; усі пісні TFC виходитимуть на двох мовах). На підході – другий

сингл. А у перспективі – цілий альбом.

Свого часу «Клуб» був сильним проектом, із потужною, на той час «пробивною» музикою. Та ця музична естетика – арт-рок – із наших теренів відійшла. Вона існує в Америці, країнах Європи, а у нас зникла. Тож припинив своє існування і «Клуб». Кожен із музикантів пішов своїм творчим шляхом. Олег Сук грає у гуртах «Мертвий півень» та «Горгішелі»; Влад Дебрянський виїхав у США, де співпрацює з відомими джаз- та поп-проектами, випускає власні інструментальні альбоми.

Відроджувалися «чайники» поступово. У 2006 році на горизонті зі старою-ноювою музикою з'явився Олег Сук, один із найкращих музикантів України, і почав переконувати Ксенофонтова, що її потрібно записати. Потім підключив до справи Влада Дебрянського, який після розпаду «Клубу» переїхав у Америку, де став

одним із топових гітаристів. У 2008-му разом із Ксенофоновим таки було записано кілька музичних заготовок.

Що грає «Клуб шанувальників чаю» розливу 2010 року? Їх музика змінилася. Це – поп-музика. Але не в українському, а у світовому розумінні. Це свіжа, нова музика – від досвідчених музикантів.

Міс старшо- класниця- 2010

У всі часи і століття жінки сперечалися: хто гарніший, хто розумніший, хто оригінальніший. Так і увійшло в традицію проводити конкурси краси.

Нещодавно у Ковелі відбувся захоплюючий конкурс «Міс старшокласниця-2010». До нього наполегливо готувалися не лише учасниці, а й організатори: шукали спонсорів, готували цікаві постановки та виступи. Головним ініціатором і ведучою конкурсу була здібна, життєрадісна і просто красуня Тетяна Громік.

«Талановита людина – талановита у всьому». Отож, у конкурсі взяли участь надзвичайно талановиті дівчата. Красуні, розумниці, гордість своїх шкіл. Старшокласниці представляли себе, розказували про свої хобі. Кожна з них демонструвала свій стиль, кмітливість, неординарність. Усі учасниці були на майже однаково високому рівні, та все-таки журі зуміло вибрати найгарнішу, найрозумнішу дівчину, і нею стала Анастасія Карпук, президент республіки ЗОШ №3. Титулу віце-міс були удостоєні відразу дві учасниці: Владислава Маринчук (ЗОШ №5) та Каріна Шайнюк (ЗОШ №10). Міс глядацьких симпатій стала Інна Петрук (ЗОШ №8).

Усіх учасниці «Міс старшокласниця-2010» нагородили цінними подарунками та дипломами. Отже, з конкурсу всі пішли щасливими, з усмішками на обличчях, масою задоволення і радістю у серцях. Свято краси вдалося на славу.

Анастасія РУБЕЦЬ

*Привіт тим,
хто вміє літати
і творити
:) Стильні,
позитивні та
креативні
«Птахи»,
вітаю вас з
трьома роками
життя!!! Я
вас люблю і
вже готова
смакувати з
вами шампанське
за ВАС, бо ви
ні на кого не
схожі, маєте
своє журнальне
«Я». Єдине, що
можу побажати,
щоб було про
кого писати,
щоб були цікаві
події, концерти,
акції, які варто
висвітлювати,
і щоб ви завжди
були в центрі
подій. Так, пора
закінчувати
писати... Дзвоню
другу, їдемо до
вас. Люблю День
народження!
Ваша Зоряна:)*

В УКРАЇНІ З'ЯВИТЬСЯ ПЕРШИЙ МУЗИЧНИЙ СЕРІАЛ

Гурт «Юркеш» під керівництвом Юрія Юрченка взявся до роботи над першим у нашій країні музичним серіалом під назвою «Каралі Карпаратівав».

Цей серіал – цілий цикл музичних кліпів на веселі та позитивні пісні, які увійшли до третього альбому гурту «Юркеш».

До речі, перші дві серії серіалу вже відзняті і будуть представлені на суд прихильників напередодні Нового року.

«Вітаємо «Птаху» зі святом! Бажаємо гостроти, важливих відкриттів, актуальних розслідувань на сторінках журналу, мати сміливість ставити високу планку і досягати вершин. Відстоюйте інтереси молоді, будьте чесними і вірними своєму покликанню! Окрилюйте та звільняйте тисячі молодих сердець».
«ТАЙДАМАКИ»

ФІНІШУВАВ ПІВФІНАЛ НАЦІОНАЛЬНОГО ВІДБОРУ НА «ЄВРОБАЧЕННЯ-2011»

В ефірі Першого національного каналу виступили останні претенденти на право представляти Україну на конкурсі у німецькому Дюссельдорфі.

П'ятнадцятка фіналістів, яких обрало журі, виглядає так: Олена Корнєєва, Христина Кім, Дар'я Медова, Іван Березовський, Едуард Романюта, гурт «Бахрома», Олексій Матіас, Шаніс, дует «Жемчуг», Злата Огневич, Анастасія Приходько, Міка Ньютон, Джамала, Тетяна Воржева та Денис Повалій.

BMX

Двадцятого листопада, у Львові, в «Критому скейтпарку» проводилось змагання BMX'рів. Хоча погода трішки підвела, настрої залишався бойовим, і всі райдери були готові показати найкращі трюки та відмінне катання.

У Львів з'їхались BMX'ри з різних міст, був час поспілкуватися та побачитися зі знайомими з Києва, Луцька, Львова, Чернівців, Івано-Франківська, Харкова і навіть Сімферополя! Одним словом – райдери з усіх куточків України вирішили взяти участь в цьому заході. Усі хлопці товариські, дружні, легко знайшли спільну мову. Майже всі BMX'ри приїхали раніше, а тому у нас був час, щоб поділитися досвідом, досягненнями.

На змагання були зареєстровані 27 райдерів, які розподілялися за категоріями за віком – від молодших до старших. За півгодини всі бажачі були вже розподілені по групах, і почалася розкатка, під час якої BMX'ри пробували свої сили, намагались відчути

покриття та складність певних моментів катання. Не можна не відзначити, що просто надзвичайний вклад в атмосферу змагань зробила музика! Іноді повільна та м'яка, яка налаштувала на стримане катання, а іноді бурхлива і запальна, налаштовувала на агресивний стиль.

Отже, музика ввімкнута, райдери розкаталися, і можна починати...

Всіх учасників попросили стати на верх плоских з'їздів, і ждати своєї черги на виступ. На обличчі кожного BMX'ра було видно хвилювання, але воно миттєво зникало коли доходила черга до виступу! Щоб показати все на що здатен, потрібно було відкинути всі переживання, думки, і добряче сконцентруватись! Хоча деякі з райдерів не стихали ні на секунду! Всього час жартуючі розважали друзів і публіку.

Жарти жартами, а все ж показувати себе треба з професійної сторони!

Часу одному BMX'ру давалось близько двох хвилин. За цей короткий період хлопці показували досить пристойні трюки та чисте виконання! Всі гідно виступали, старались, навіть пересилиювали себе та свої сподівання! Але особливо треба відзначити катання Васі з Одеси, Панди з Івано-Франківська, і в хорошому агресивному стилі катав Цемент з Чернівців. Всі хлопці показували високий рівень майстерності, та надзвичайно складні елементи! Звичайно, не обійшлося без падінь та курйозів, але особливих травм, крім синців та забоїв, у райдеів не спостерігалось. Хіба що хтось із глядачів трошки попсував собі нерви вболіваючи за того чи іншого учасника.

А тепер найбільш очікувана мить всього контесту – нагородження! Як завжди, всім учасникам була вивіслена подяка, але найсмачніше було попереду! І так, світло погасло, засурмили в сурми... Вася за-

иняв перше місце, Панда – друге, і відповідно Цемент – третє.

Ні для кого це не стало великою несподіванкою, адже ці троє одразу проявили себе, і від самого початку були явними фаворитами.

Після нагородження, змучені, але задоволені ВМХри відправились додому. Хтось вертався у рідне місто з перемогою, а хтось просто із позитивними емоціями і масою задоволення.

10 ЛЕГЕНД І НЕ ТІЛЬКИ ПРО ВМХ-ЕРІВ

1. Робити трюки на ВМХ - це вам не у стелю плювати. Роки тренувань, падінь, переломів і навчання контролю над двоколісним «конем». Якщо твій байк дорожчий, ніж у Дакоти Роча, все одно не вийде катати так, як він.

2. ВМХ-ери не займаються нічим, крім катання. І це правда. Тільки у перший рік-другий, коли засинаючи, ти мрієш не про дівчат, а про те, як би взяти ту недоступну рейлу. Чим більше катаєшся - тим менше катаєшся. 5 років катання - і раз у раз на тиждень вистачає, щоб накататися.

3. На ВМХ-е далеко не заїдеш. Ось це, до речі, дурниці. Може, на ньому і незручно їздити, але пам'ятається мені, як я ганявся з шосейним байком, на якому стояв спідометр. Він показував 41 км/год по прямій.

4. ВМХ-ери - малі. До слова, Дейву Міррі, 36 років, і це далеко не найстаріший ВМХер. До речі, крім того, що він Бемер, він ще й ганяє в раллі. Екстрім - справа тонка. А середній вік професійного ВМХ-ера - 20-25 років. Стереотип склався, мабуть, через пункт 2-й.

5. ВМХ-ери використовують мопедні ланцюги. Це - правда, буває і таке.

6. ВМХ-ери ненавидять МТБ-шників. Екстремали - як велике коло знайомих, які якщо й не знайомі, познайомляться обов'язково в майбутньому. Тому що нас не так вже й багато. Але особисто я не можу упустити момент, і зайвий раз люблю пожартувати над МТБ-щечниками.

7. ВМХ-ери - хулігани! Ні, ми в першу чергу спортсмени! А те, що нас ганяють надокучливі бабушенці, а міліція приписує статті «псування державного майна», це проблеми держави. А щоб ні в кого проблем не було – нам потрібен відповідний парк.

8. Дівчата не катають на ВМХ. Ніякої жіночої дискримінації! Але як і в будь-якому іншому небезпечному екстремальному спорті, вони катають гірше, ніж хлопці.

9. ВМХ-ери катають без гальм. А чому б і ні? Крім того що це насправді зручніше, можна заощадити і на вазі! Навіщо ж ми тоді купуємо таке дороге взуття по два рази на сезон?)

10. ВМХ - НЕ Bicycle Moto X-treme. Це Bicycle Moto Cross. Думав, що про це всі знають, але нещодавно натрапив на статтю на якомусь порталі з неправильною розшифрованою аббревіатурою.

Олег КРАВЧИК

ПТАХА

ВЖЕ ДВІ ТИСЯЧІ РОКІВ ЛЮБОВ ДО НЬОГО НЕ СТИХАЄ

Цього року, як і кожного, я сяду на підвіконні у тріскучу морозну ніч з ручкою в руках, відклавши клавіатуру й вимкнувши інтернет. І знаю, що буду прислухатися, переборюючи сон, чи не йде вже... Виглядати у вікно міської дев'ятиповерхівки в очікуванні побачити доброго чарівника. І нехай зовнішній світ так далеко від казки, душа чекатиме, того самого Святого, якого ніхто ніколи не бачив, але завжди відчував.

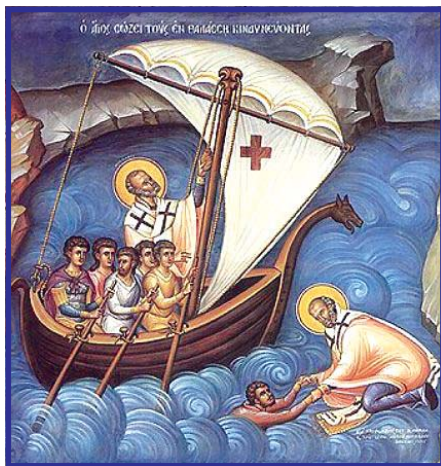
ПТАХА

Певна, що кожен із нас пам'ятає час, коли тремтячу руку засовуєш під подушку і в очікуванні приємних подарунків за-тамовуєш подих. А можливо, хтось і до нині живе ось цим нестримним почуттям радості й передчуттям чогось казкового та невловимого.

Усі боялись різок від напівміфічного, проте такого реального в кожному серці – святого Миколая-Чудотворця. Про реальність

чи нереальність сьогодніговорити не будемо, це дискусія дещо інших кіл, але вхопимось за мить дитинства й спробуємо ще раз відчутти таке безпосереднє щастя й тепло в закутках душі.

Мій святий Миколай завжди був дуже добрим, чуйним і надзвичайно об'єктивним. Часто з-під подушки, окрім подарунків, доводилося виймати добрячий жмут різок. Що ж, не посперечаєшся, слухняності дещо бракувало =). Та через подібне поєднання – подарунків для хвали, а різок для усвідомлення своїх помилок – Він давав зрозуміти, що,

незважаючи ні на що, мене люблять і пам'ятають про все, що було зроблено протягом року. Сьогодні подарунків поменшало, а відчуття казки у святкову ніч щороку лише загострюється, адже я знаю, що за мною спостерігає пара добрих і чуйних очей.

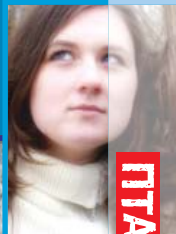
Ще десять років тому, коли в будинку безперестанку чувся дитячий гамір (а нас тоді було четверо), бабуса кожного разу мусила оповідати одну й ту ж історію. Слухати про те, хто ж такий сивочолий дідусь, що дивиться з картини й приходиться з неба, завжди було захоплююче й кожного разу по-новому. Сьогодні, цією історією спробую поділитися на сторінках улюбленого журналу.

Отже, почалося все сімнадцять років тому...

В одній заможній сім'ї народився хлопчик, котрий прагнув пов'язати своє майбутнє із служінням Богові й відмовився від багатого на розваги світського життя. Він став священником і усе життя сповідував християнські цінності.

Протягом земного життя Ніколас (св. Миколай) допомагав людям, відстоював невинних, рятував, лікував і віддавав останнє тим, хто потребував бодай краплі співчуття. За легендами, Святий гамував не лише біль, а й морську бурю – саме тому вважається ще й покровителем мореплавства.

Одного разу, в Лікії молодий священник Ніколас зустрів бідного чоловіка. Той мав трьох дочок, красивих і трудящих, скромних і добрих. Старша донька полюбила молодика, і юнак кохав її всім серцем. Але не склалася доля бути їм разом, бо дівчина не мала приданого. Багаті батьки нареченого не хотіли такої невістки, та й сама дівчина розуміла, що коханому б до пари багаті треба, а її він би й забув колись, може, зас-

ПТАХА

Комп'ютерна Мармитація

ВЕЛИКІ ЛЮДЕ

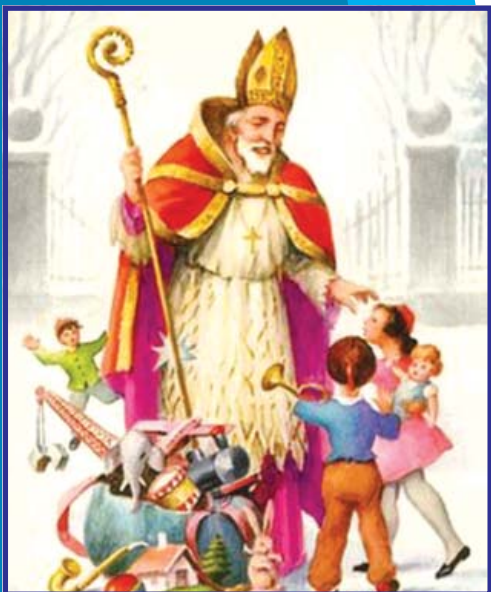
ливим був би з іншою... Втекти з ним світ за очі вона не могла, бо на кого батька та сестер залишити?.. Дізнався про це Миколай, пожалів сердешну та вирішив їй допомогти. Отож, у ніч на 19 грудня поклав він дівчині на вікно шматок золота. Кілька років поспіль в один і той же день приходив Миколай зі шматком золота на придане для кожної з дочок. На третій рік замислив батько викрити добродія та віддячити йому. Дізнавшись про це, Миколай вкинув золото в комин, таким чином не викривши свого імені...

Існує безліч легенд та оповідок про життя святого Миколая. Але саме з цієї чомусь розпочинала бабуся. В малих головках вимальовувалися різні картинки, та образ залишався єдиним – добрий дідусь ходить по небу з книжкою в руках, де записані усі слухняні та неслухняні дітки, розкидаючи у домівки подарунки.

Нині, у суворий час конфліктів, смертей, невдоволеності так необхідно знайти прихисток для втомленої душі. День святого Миколая не лише свято дітей, швидше це свято нашого дитинства, в яке завжди хочеться повертатися і, бодай подумки, летіти у світ добра й безтурботності.

P.S. А до розповіді про Миколая додаю ще й вітання з Днем народження нашій „Птаці». Хочеться побажати усім віри у диво, у легке та правдиве дитяче щастя. І нехай сьогодні ви дивитеся на світ через такі дорослі очі, у серці залишається часточка безтурботності. Будьте певними, що під подушкою у день Святого Миколая ви знайдете тільки солодкі дарунки – як наслідок того, що робите добро у корисну справу.

Миколай про тебе не забуде!

ПТАХА

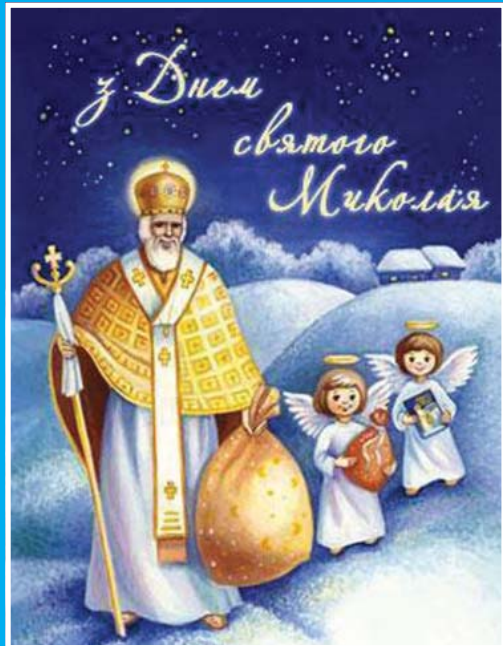
Це благочинна акція, метою якої є подбати про те, щоб Святий Миколай прийшов до всіх, хто цього потребує

Найбільш очікуваним святом для кожної дитини є день Св. Миколая. Сердечно запрошуємо Вас долучитися до Всеукраїнської благодійної акції «Миколай про тебе не забуде!», яка вже десятий рік поспіль відбуватиметься по всій Україні і вчетверте проходить у Луцьку.

Метою акції є допомогти дітям та молоді відкрити в собі і проявити чутливість, жертовність, безкорисливість; створити особливу атмосферу свята, поділитися увагою, розумінням та любов'ю з тими, хто цього справді потребує, а також звернути увагу громадськості на ідею благодійності.

У рамках проведення акції учні старших класів та студенти збиратимуть солодощі, книжки, канцелярські речі та іграшки для тих дітей, які могли б залишитися без подарунка в день Святого Миколая: дітей-сиріт, інвалідів, дітей з багатодітних, малозабезпечених, неблагополучних сімей.

Всеукраїнська благодійна акція «Миколай про тебе не забуде!» – найяскравіший приклад живої любові до ближнього, яку дарує суспільство дітям, котрі так цього потребують.

ОСНОВНІ МОМЕНТИ ПРОВЕДЕННЯ АКЦІЇ:

1. Графік роботи «Фабрики Святого Миколая»: 1-19 грудня, 15.00-20.00 год. (Волинський інститут МАУП ім. В. Липинського, м. Луцьк, вул. Коперника, 8);
2. Пакування подарунків: 7-13 грудня;
3. Рознесення подарунків: 14-18 грудня;
4. Акція в Луцьку (роздача солодощів дітям на вулицях нашого міста):

19 грудня, 14.00-16.00 год.

Будь-яка допомога буде дуже корисною.

Давайте разом подаруємо віру в диво тим, хто справді цього потребує!

ОРГКОМІТЕТ ПРОВЕДЕННЯ
АКЦІЇ В ЛУЦЬКУ

Тел.: 063 714-18-23;
066 941-84-10
mykolaj.lutsk@gmail.com
www.mykolaj.com.ua

У рубриці «Віршина» святкового номеру «Птаха» ми зібрали ті вірші наших авторів, у яких є дотичність до птахів :) – чи то згадуються їх назви, чи те, що має безпосередню причетність до них :)). І маємо своєрідний поетичний подарунок до Дня народження нашого журналу :)).

* * *

Звереснілі дерева марять весною,
Птахи впадають у вирій, вдосталь попліткувавши
з листям про зиму:

Про те, коли скотяться з даху веселки,
А стомлений вітер жбурлятиме сніжки у вікна.
І виграватиме сріблом заспана земля,
А потім смарагдом плекатимуть надію обіцянки,
І виграватиме прелюдії грім,
Аж поки сутінки не нагадають про себе
Холодним морозивом та минулорічною стернею.
Все спочатку:

Знову птаство всідатиметься вітрові на плечі
І гомонітиме про те,
Що краще там, де нас нема. . .

Марія МАРЧЕНКОВА

* * *

День все ближче до чорної жінки крадеться,
зашарівшись, узрівши її декольтований місяць.

...і ховає приреченість круглого серця
На самотній політ до колючих антен передмістя.

Олександр ШУМІЛІН

* * *

загорнуся у лялечку
хай вітер люляє

хай далі живуть мною
дарма що без мене

аби вмiла ходити
кирзовим чоботом
затоптала б день травневий
коли чорна кицька
з порожніми молитвами
на коромислі
перебігла лелеці стежку

Анна ЛУЦЮК

* * *

Гени в сонця
Мабуть ще язичницькі
Ще капища ростуть
На кожному городі

А це дитя
Нікому не обіцяне
Тихенько скигнуть
В материнськiм лоні

Вже й бузьки
Прилетіли автостопом
І осідлали кожну
Непорочну хату
Навчили сонце
Вишивати хрестиком
Весну і лоба

А те дитя
Нікому не обіцяне
Почне писати
Зелених коників
Й на ніч зникати
Доки сонце
Знов не розцвіте
І не помолиться
Припавши колiньми
До землі
Де зовечора
Запалюються мiліарди
Ембріонів
Нікому не обіцяних
У лампочках

Оксана ГУНДЕР

* * *

у вир із головою
аби не у вирій
щоб випадково
не повернутися
лелекою

бо ж під гніздом
щодня будуть мітингувати
щастя вимагаючи

а за кожну ненароджену
дитину
крила відтинатимуть

Ольга ЛЯСНЮК

***

Хто вони в біса такі, ті поети?!
Білі ворони в порепаних гніздах.
Зморена здобич в рибальських тенетах.
Пульс на артеріях п'яного міста.

Поклик душі у птахів-іноземців.
Перші прибульці маленьких кав'ярень.
Пси й диваки у вагонах підземки.
Райські сади героїнових марень.

Темні кімнати в старезних будинках,
Там, де шпалери брудні та подерті.
Сніг на даху і кутя на ялинках.
Струпи на спинах у янголів смерті.

Марина КОВАЛЬЧУК

***

У гніздах лелечих стояли дощі високосні.
Ішло моє серце, мов тихий годинник, -- назад.
І чайки над морем білили, мов пращурів кості.
І зрів у тумані жаданий, мов гріх, виноград.

Оголене ж небо вросло в мої кості й волосся.
І вийшов до мене з фігурою дзвона монах.
Я знав і без нього, що в наших краях відбулося,
А з ним за вином поговорим, що буде у інших світах...

Тут старіє тіло.
А Там, кажуть, тіла немає.
Бо ж Богові тісно у тому, що має кінець.
Над нами на південь пташки...
Мабуть, раю шукають...
Монах їм моргне.

Стаємо смиренними, наче хрести на могилах,
І тихими, ніби політ молодої зорі.
Ніхто нам не скаже, де слабкість, де сила.
Між Богом і кесарем тягнуть струну кобзарі.

А ми летимо попід вітер сумними возами.
І нам все одно: чи у даль, чи у глиб, чи увись...
Для тих, що на дні, глибина й висота -- то те саме.
Століття минають і нас забирають кудись.

...Тут старіє тіло, а Там, кажуть, тіла немає.
Всвишньому тісно у тому, що має кінець.
Над нами на південь пташки...
Мабуть, раю шукають...
А може, мене...

Ігор ПАВЛЮК

***

мій домовик
утік через квартиру
мої верлібри
висохли як дріт
мій телефон
налякано червоний
і безнадійно перестиглий дощ
де ж к бісу
номер до намоклих сірих зграй
я навіть би
навчилася співати
алло гуси
алло гусенята
візьміть мене
чи хоч очі
за колючі гори
у пухнасте море
недалечко
десь скраєчку
а далі й сама
до неба

до себе
де сонце чистить
дзьоба під крилом
і пахне не тобою

Віта ЛИТВАК

ПТАХА

ВІРШИНА

САШКО ПОЛОЖИНСЬКИЙ ДЕБЮТУВАВ ЯК РЕЖИСЕР

Лідер гурту Тартак відзняв інноваційне відео на нову пісню з альбому «Опір Матеріалів» під назвою «Моральний Секс». Положинському вдалося поєднати на одному екрані одночасно два відео, знятих одним дублем кожен, які взаємодіють між собою. В результаті нехарактерний для українського ринку відеокліп «Моральний Секс» претендує на звання унікального!

Що ж спонукало Сашка Положинського спробувати себе у якості режисера? Як і багато артистів, він постійно стикався з тим, що від початкового задуму до готового відеокліпу мало що залишається, тож на цей раз вирішив зняти кліп самотужки та повністю реалізувати своє бачення та задум.

Сашко Положинський: «Часто між ідеєю режисера та її втіленням лежить ціла прірва. А мені хотілося, щоб цього разу глядач побачив все так, як бачу я. І взагалі, я вважаю, що це відео претендує на звання революційного, бо принаймні я нічого подібного ще не бачив!»

Вже вдруге за свою історію гурт «Тартак» наважується на сміливий крок – зняти кліп одним дублем. Першим досвідом стало відео на пісню «Ти Дуже Гарна», і от тепер Положинський, вже в ролі режисера, вирішив повторити цю авантюру. В успішній реалізації задуму йому неабияк допомогла майстерність оператора – Сергія Познанського, який також був оператором першого «однодублевого» відео «Тартака».

Сашко Положинський: «Здебільшого в Україні ніхто не наважується знімати кліпи одним дублем, бо це дуже важка робота, яка потребує чіткої взаємодії знімальної групи, серйозної підготовки, а також дуже професійного оператора, тому що відзнятий матеріал не залишає місця для монтажу. До того ж наш інноваційний крок полягає у поєднанні двох дублів на розділеному навпіл екрані. Вони дуже цікаво взаємодіють між собою, і в деякі моменти вони наче перетікають з одного в інший, створюючи своєрідний візуальний спецефект. Інколи я другий відстаю від себе першого, іноді наздоганяю, і ми існуємо синхронно».

Зйомки відео були суцільною авантюрою. По-перше, про них стало відомо лише за кілька днів. По-друге, на сам знімальний процес відводилося лише кілька годин, доки було необхідне денне освітлення, тому і готувати, і знімати все довелося дуже швидко.

Це перша відеоробота Сашка Положинського, але раніше він вже виступав у ролі співрежисера у кліпі «Попкорн». Поки що співак не робить прогнозів щодо подальшої режисерської кар'єри, але на зйомках кліпу він зрозумів, що робота режисера – це професія не з легких, у якій без залізної волі та характеру не обійтись.

Наші друзі

Ми щиро дякуємо
Вам за підтримку :)))

Галина Жилка
– підприємець,
директор магазину
«Оксамит»,
голова батьківської громадськості міста.

Віктор Козак
– директор ТЗОВ
«Ідея», член ради
регіону міжнародних
перевізників
Волинської та
Рівненської областей,
депутат районної ради.

Андрій Откаленко
– голова МГО
«За життя»,
директор фірми
«UAInet», радник
ковельського
міського голови

ЖУРНАЛИ МОЖНА ПРИДБАТИ У ТАКИХ ТОРГОВИХ ТОЧКАХ:

У КОВЕЛІ: • магазин «АВС» (привокзальна площа);

- торгова точка біля кафе «Казка» (бул. Лесі Українки);
- торгова точка при вході у залізничний вокзал;
- точки продажу преси в супермаркетах «Салют» (вул. Володимирська), «Фаворит» (вул. Володимирська), «Вопак» (вул. Незалежності);
- магазини «доМАЖОР» (вул. Сагайдачного, 6в);
- кінозал «Прем'єра» (вул. Незалежності, 100);
- піццерія «Classic» (вул. Сагайдачного, 6в);
- точка продажу преси в універмазі.

У ЛУЦЬКУ: • магазин «Вінок волошковий» (Театральний майдан);

- торгова точка біля Будинку Офіцерів (вул. Винниченка);
- торгова точка в корпусі філологічного факультету ВНУ (вул. Винниченка);
- книгарня «Руніка» (Палац учнівської молоді, вул. Шопена, 18);
- книгарня «Руніка» (головний корпус ВНУ, пр-т Волі, 13, 2-й поверх).

Дорога «Птахо», як приємно, що вже третій рік доводиться бачити на прилавках преси твоє видання. І ніби час від першого випуску журналу пролетів так швидко, і озирнувшись назад, важко згадати усе детально. Та можна бути певним лише в одному: журнал живе, дихає молодим духом і дарує радість від свого польоту тим, кому бракує подібних відчуттів. Третій рік поспіль «Птаха» тримає на Волині марку найсучаснішого рубору життя молоді. Свіжих ідей вам, тепла у редакційному домі та яскравих шпальт! З повагою, ваш гурт «СУБЕ»

В УКРАЇНІ ВІДКРИЄТЬСЯ ПЕРШЕ СПРАВЖНЄ МЕРЕЖЕВЕ РОК-РАДІО

У Києві 1 грудня 2010 року розпочинає мовлення в мережі перша українська он-лайн рок-радіостанція Radio Absolute Rock.

Нову станцію можна прослухати за адресою <http://radioar.com.ua>. Радіо створене справжніми рокерами для поціновувачів якісного року. В ефірі лунатимуть справжні хіти рок-музики, як перевірені часом, так і записані нещодавно. Також колектив радіо буде відстежувати новини, цікаву інформацію світу рок-культури. Як насправді українське радіо, Radio Absolute Rock проводитиме пошук найновіших українських записів рокових пісень та знайомити з ними своїх слухачів.

Архітектурно-планувальне рішення житлових та громадських приміщень

ТЕЛ. 050 299 45 69

СФЕРА ДИЗАЙН

МОЛОДІЖНИЙ ЖУРНАЛ

ПТАХА

№ 12 (51), 2010

(грудень)

Головний редактор:

Ольга Ляснюк

Верстка та підготовка до друку: Володимир Камінський.

Редакція збирає за собою право літературного редагування, скорочення прийнятих до публікації статей і не завжди поділяє позицію авторів. За достовірність опублікованих матеріалів відповідає автор (рекламодавець).

Засновник: ІПШ Самчинська Н. М. Адреса редакції: 45000, м. Ковель, вул. Театральна 11, 2 поверх, к. 17.

e-mail: info@ptaha.com.ua

www.ptaha.com.ua

Свидощо про реєстрацію: ВЛ № 330-64 ПР від 25.09.2008. Видіється з грудня 2007. Виходить 1 раз у місяць. Ціна до-говірна. Наклад 1500 прим.

Олег Скрипка анонсує зимову «Країну Мрій»

Фронтмен «ВВ» Олег Скрипка спеціально до новорічних свят записав нову версію «Щедрика» – знаного у всьому світі різдвяного стандарту. Презентація композиції, а також відеокліпу на неї відбулися 1 грудня в козацькому селищі «Мамаєва Слобода» у Києві.

Запис нової версії славнозвісного твору Миколи Леонтовича було здійснено влітку цього року в студії на території Печерської Лаври за участю музикантів «Ле Гранд Оркестру» і Тараса Чубая.

Нагадаємо, що «Щедрик» – одна з найпопулярніших народних обробок Леонтовича, над якою композитор працював майже все життя. В основу твору покладена українська щедрівка – пісня добрих побажань, яка виконується в період зимових свят. Цей твір добре знаний не лише в Україні, але і у всьому світі – перше виконання за кордоном відбулося ще 1921 року в Нью-Йорку на концерті у славетному «Карнегі Холі», пізніше пісня звучала у популярних кінофільмах «Гаррі Поттер», «Сам удома» та мультиплікаційному серіалі «Південний парк». Оригінальні інтерпретації твору робили відомі рок-гурти «Barenaked Ladies» та «Savatage», а переробка пісні у стилі «техно-данс» від DJ Demonix наразі стала культовою класикою електронного андеграунду.

Відео на версію цієї пісні від Олега Скрипки виконане в жанрі пластилінової 3D-анімації. Автором сценарія анімованого кліпу виступив професійний казкар Сашко Лірник, як режисер був запрошений Степан Коваль. На створення картини пішло 150 кг пластиліну, 100 кг солі та 5 місяців роботи.

Одночасно із презентацією пісні та кліпу 1 грудня були оголошені заходи Третього Зимового фестивалю «Країна Мрій Різдяна». Фестиваль у «Мамаєвій Слободі», що триватиме від 8 грудня по 19 січня, має органічно об'єднати усі зимові свята української традиції та відтворити відчуття справжнього сільського колориту новорічних гулянь.

Відвідувачів – дорослих і дітлахів – потішить катання на саях, льодова гірка-ковзанка, ярмарок народних майстрів, смачна традиційна кухня та інші забавлянки і розваги. Також на гостей чекатимуть обряди «Маланки та Василя», Різдвяний Вертеп під проводом Тараса Компаніченка, зустріч малечі зі Святим Миколаєм, урочисті колядки, щедрівки і святкові виступи Олега Скрипки, Тараса Чубая та інших українських музикантів.

МУЗИЧНІ НОВИНИ

